

โกรกกระทิง

- ๑๔ -

ละครวิทยุบทประพันธ์ของ สด กุญแจโรติก
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะดาวลี
วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๐๐ เวลา ๕.๑๕ น.

(คนตรี)

(เสียงรินน้ำลงแก้ว เสียงวางเหยือกน้ำ เสียงช้อนชอมกระทบกัน

✓ คมัยกำลังกินอาหารค่ำกับนราที่บ้านพัก)

นรา ... ๑๕๐ ... จันทะ: กษัตริย์หรือคเณศ มีพรวิเศษคือสามารถพาพรรคพวกไปไหนก็ได้

คมัย ^{จันทะ} ไม่ลองหนอไม้ไผ่ตงบ้างหรือคะ นรา เพิ่งได้มาจากปราชญ์ มันท้าเป็นเส้นบะหมี่
รับรองได้ว่าที่จะไม่ไผ่ตงที่เหลาไหน

นรา (เสียงช้อนชอม) ไม่เดี๋ยวนี้มั๊ย พรรณนี่เปิดร้านอาหารคงจะรวบตาย

คมัย ~~เห็นพวกคองกำลังไปช่วยโรงเรือนคอง~~

นรา โอ้อ พบโกรสรเขาวันนี้ เขาบอกว่า ได้คุยกับคุณว่องเมื่อเย็นวานที่โรงแรม
เทพธานี คุณว่องเขารู้เรื่องแผนที่โกรกกระทิงก็เหมือนกัน

คมัย อ้อ เขารู้ละเอียดเสียวะ ก็อาหลวงเทพนะแหละเป็นคนเล่า

นรา จริงสินะ อาหลวงนี้เป็นคนชั่วเสียเรื่อย เขาจะแย่งเพราะปากอาหลวง

คมัย ค่ะ แย่นั่น อาหลวงเทพก็ไม่มีเจตนาอะไร นอกจากชอบพูดเวลาเมา โอ้ชะไม
สองคนนั้นก็คงได้เรื่องมาจากอาหลวงเทพ

นรา โกรสรเขาเล่าว่า คุณว่องเขาสนใจมาก ที่จริงคุณว่องก็ไม่ได้แสดงอะไรมา
มากนักหรอก แต่โดยวิสัยนักสืบ โกรสรเขารู้สึกว่า แผนที่โกรกกระทิงเป็นเรื่องที่คุณว่อง
สนใจอย่างที่สุด คุณว่องเขาถามโกรสรเรื่องที่เขารู้จักกันว่า ได้เรื่องหรือยังว่า
ใคร เขาอยากจะรู้ตัว โกรสรก็เลยชวนคุย คุณว่องก็เลยหลุดออกมาเรื่อง
แผนที่ ที่เห็นว่ามีอะไรในตัวคุณว่องที่พิศวง

คมัย สงสัยอะไรคะ

- นรา เขาคงจะต้องการโกรกกระทิง
- ฉมัย ต้องการโกรกกระทิง แบบที่ไอ้ชะโงยสองคนนั้นมันต้องการหรือคะ
- นรา ความต้องการอาจเหมือนกัน แต่วิธีการอาจต่างกัน
- ฉมัย มัยไม่เข้าใจ
- นรา วิธีการของคุณว่องคงจะนุ่มนวลมากกว่า เขาอาจหาวิธีล่อเอาจากเธอ หรือชะโงย
เธอ แต่ไม่ใช่ปล้นหรือขโมยเบา โกรธเราสงสัยคุณว่องหลายอย่าง เพราะคุณว่อง
พิรุณหลายอย่าง แกมใจไม่สุจริตแน่ ๆ ที่คิดว่า เธอควรหึงเคียด
- ฉมัย ก็ใครอยากพบแกเล่าคะ มัยเกลียดออกจะตายไป
- นรา เคยพบเขาบ้างหรือเปล่า
- ฉมัย (จ้อง) ..ก็เคยบ้างคะ
- นรา เมื่อไหร่
- ฉมัย เมื่อสองวันก่อนคะ
- นรา ที่ไหน
- ฉมัย ที่โรงแรมเทพธานีคะ
- นรา โรงแรม
- ฉมัย เกี่ยวกับก่อนคะ นรา มัยจะเล่าให้ฟังก็ได้ แต่ที่ไม่อยากเล่าก็เพราะไม่อยากให้พี่รอนใจ
- นรา เธอไปเก็บไว้ได้ยังไง ถ้ามันเป็นเรื่องไม่ดี ที่ไม่อยากเล่าเพราะว่าเป็นเรื่อง
ไม่ดี ใช่มั้ยคะ
- ฉมัย มันก็ไม่มีอะไร แค่ว่า...ถ้ามัยไหวไม่ดี มันก็คงจะไปกันใหญ่
- นรา เล่าไปสิ เรื่องมันยังงัยกัน
- ฉมัย (นั่งจ้องประเดี๋ยวหนึ่ง) แก่ที่ตองสัญญาาก่อนว่า พี่ตองไม่ไปเอาเรื่องกับคุณว่องเขา
- นรา (อย่างไม่พอใจ) ทำไมพี่ตองจะตองสัญญา
- ฉมัย ถ้ามันได้อาวออกไป มันจะไม่ดีสำหรับมัยมาก ๆ คะ

- นรา ไม่ดียังไง
- ฉมัย ก็ไม่ดีนี่ละ เรื่องอย่างนี้ผู้หญิงชาคันทนทั้งขึ้นทั้งล่อง
- นรา แค่นั้นมันเป็นเรื่องของเกียรติ ที่ก็ต้องจัดการ
- ฉมัย ถ้าที่ไม่ให้สัญญา มียก็เล่าไม่ได้ เคียวจะยุ่งกันใหญ่
- นรา นี่เธอพูดยังงี้กัน เธอไม่คิดถึงเกียรติบ้างหรือ
- ฉมัย ก็เพราะคิดถึงเกียรตินี่แหละ ถึงได้ไม่อยากให้ทำอะไรลงไป
- นรา แฉมัยต้องเข้าใจอย่างหนึ่งนะ ที่ต้องรู้ ถ้าที่ไม่รู้ ที่ก็จะคิดเอาเอง มันจะยิ่ง
โรคร้ายใหญ่ ให้ที่รู้ดีกว่า
- ฉมัย แต่ที่ต้องรับปากว่าจะไม่ไปทำอะไรคู่ว้อง รับนี่ละ
- นรา เอ้า รับก็ได้
- ฉมัย แปลว่า ไม่ว่าจะพบเขาที่ไหน ที่จะต้องไม่ไปทะเลาะกับเขา
- นรา ทกลง เล่าไปซี ที่รับแล้ว
- ฉมัย คือยังงี้ละ ขจีเขาวันเกิด เขาเชิญแขกตั้งร้อยกินอาหารกะที่โรงแรมเทพาณี
มียก็ถูกเชิญด้วย คู่ว้องเป็นคนจัดเลี้ยงเพราะรู้จักขจีก็ เขาเลี้ยงแบบบุฟเฟต์
คู่ว้องแถมมาอยู่กับมียเกือบตลอดเวลา เจาก็เจ้าถาวรช่วยคักอาหารให้สารพัด
มียก็ตกลงยอมให้แกทำ เพราะเห็นว่าการนั้นก็ต้องยอมให้สุภาพบุรุษเขาเสีย มียไม่
คิดอะไรหรอกกะ เคียวนี้ก็ยังไม่อยากคิด เพราะไม่เชื่อเลยว่าเรื่องมันจะเป็น
ไปได้อย่างนั้น
- นรา หมายความว่า...
- ฉมัย ไม่ทราบกะ ไม่ทราบว่าคู่ว้องมีเจตนาหรือเปล่า มียก็พยายามมองในแง่ดี
- นรา เล่าไป ที่กำลังคอยฟัง
- ฉมัย มียทานไปได้ครึ่งจานก็รู้สึกขอบอกกะ มันวังวนออกไม่ถูก ขาแขนพาดจะหมดกำลัง
รู้สึกเหมือน กล้ามเนื้อถูกยึด เคลื่อนไหวแทบไม่ได้

นรา (ตื่นเต้น) แล้วยังใจ

ดมัย มียกับออกคุ้มวงศ์เขา ที่ต้องบอกก็เพราะรู้ว่าไม่สบายแน่ แล้วยังไม่รู้จะบอกใคร
คุ้มวงศ์เขานั่งอยู่กับมียตลอดเวลา ก็ต้องบอกเขา

นรา แล้วเขายังใจ

ดมัย เขาให้พนักงานหญิงพุ่มมียไปในห้องของเขาคะ

นรา พุ่มมียไปในห้อง

ดมัย คะ ในห้อง

นรา แล้วยังใจ (ถามอย่างรีบร้อน)

ดมัย มียก็ไปกับเขาคะ ตอนนั้นรู้สึกคล้าย^{กับ}ว่าจะสลบ ไม่มีความรู้สึก พนักงานผู้หญิงพามีย
เข้าไปนอนบนเกอิลโซฟา ในห้องทำงานของคุ้มวงศ์ แล้วก็ออกไป ปล่อยให้มียนอน
อยู่คนเดียว แล้วคุ้มวงศ์ก็เข้ามาในห้อง

นรา ไอ้

ดมัย เขาเข้ามามองมียด้วยสายตาชอบกล จะช่วยอะไรก็ไม่ช่วย มียเวลานั้นกระดูก
กระตักตัวไม่ได้เลย รู้สึกเหมือนกับถูกละไรมียกด้ามเนื้อไปเสียทุกส่วน คุ้มวงศ์ยืน
มองอยู่ประเดี๋ยวหนึ่งก็หันไปรินเหล้าดื่ม มียรู้ทันทีว่าเขาคงไม่คิดจะช่วย ทางที่ถูก
เขาคงจะไปเอาหมอลมา ไม่ควรมาเป็นกินเหล้าเล่นคอหนา มียพยายามร้องเรียก
ให้คนช่วย แต่ก็ไม่ออก

นรา แล้วยังใจ ไอ้บ้านนั้นมันทำอะไร

ดมัย คุ้มวงศ์ก็มึนรันทัดจนหมดแก้วที่ริน ก็เดินเข้ามาหา มียอีก คราวนี้เข้ามาชิดกว่าเก่า

นรา ไอ้

ดมัย แคพอเขาจะก้าวเข้ามาอีกก้าวหนึ่ง ขจี้ก็วิ่งเข้ามาในห้อง มีเพื่อน ๆ ตามเข้ามาอีก
หลายคน ทุกคนตกใจ มียพูดอะไรไม่ได้ ขจี้ก็รีบให้ช่วยกันอุ้มไปขึ้นรถ แล้วส่ง
โรงพยาบาลทันที

- นรา (ถอนใจอย่างโล่งอก) ทวิตไป ชานิกเดียวก็แหม่นเท่านั้นเอง แต่มันยังงัดกันเธอ
เรื่องร้ายอย่างนี้ เธอไม่บอกพี่
- มัย มัยก็คิดอยู่ตลอดเวลาอะ ว่าจะบอก แต่ไม่แน่ใจอะ
- นรา ไม่แน่ใจอะไร
- มัย ก้าวที่จะไปเกิดเรื่องกับคุณว่องเช้า
- นรา อ้อ ไอ้แบบนี้มันต้องงัดกันเท่านั้นเอง มันดูหมิ่นกันชัด ๆ ทาวันไหนร้ายไม่มีอะไรจะพูด
กันสักได้ ไอ้ว่องมันไม่เป็นสุภาพบุรุษ..ไม่มีอะไรจะเป็นสุภาพบุรุษ นี่มันดูร้ายใจมืด
ดูร้ายขั้นค่าที่สุด มันจะปล้นเรือให้หมดตัว ปล้นแผนที่ทอง ปล้นหมดทุกอย่าง ไอ้คน
พรรณนี่ไม่ควรจะอยู่หนักแน่นคืน...
- มัย ที่พูดอะไรอย่างนั้น พี่ให้สัญญาแล้วนะคะ...
- นรา เรื่องมันร้ายเกินที่พี่คาดมาก ร้ายเกินไป ร้ายมากไปเสียแล้ว
- มัย แต่พี่ต้องไม่ไปทำอะไร เขา
- นรา พี่รับรองตัวเองไม่ได้
- มัย แค่นี้สัญญา..
- นรา ถูกแล้วพี่สัญญา แค่นี้สัญญาเพราะเข้าใจว่าเรื่องเด็ก นี่มันไม่ใช่เรื่องเด็ก มันเรื่อง
ใหญ่มาก เรื่องเลวที่สุด..ร้ายที่สุดในสังคมของเมืองไทย คนอย่างไฉนนายว่องคนนี้
..อะ มันจะต้องโดนตี มันทำลายผู้หญิง..ทำลายอย่างชัชฉาด มีคนอย่างนี้มาก อู
เมืองไทยแน่
- มัย มัยร้อนใจแน่แล้ว พี่ชินทุกอย่างนี้ เรื่องมันแล้วไปแล้วอะ ให้มันสงบไปดีกว่า พี่ไปทำ
อะไร เขามันก็จะเกรี้ยวกราดกันใหญ่ แล้วมัยจะเจาหน้าไปให้ที่ไหนอะ
- นรา แต่ใครเขาไม่รู้หรอก เรื่องของมัยเรื่องนี้ พี่จะไปทำให้คนอื่นเอาทำไมกัน นี่มัน
เรื่องระหว่างนายว่องกับพี่สองคนเท่านั้น
- มัย ถึงกระนั้นพี่ก็ต้อง.../เมื่อเกิดเรื่อง/ก็ต้องมีตำรวจไปหาเหตุ//แล้วทวงทรัพย์สิน

โกรกกระทิง

- ๑๔ -

ละครวิทยุบทประพันธ์ของ สก ภูมมะโรหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะดาวดี
วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๐๐ เวลา ๕.๑๕ น.

(คนตรี)

(เสียงรินน้ำลงแก่ง เสียงวางเหยือกน้ำ เสียงช้อนช้อนกระทบกัน
ฉมึนกำดั่งกินอาหารค่ำกับนราที่บ้านพัก)

ฉมึน ไม่ลองหน่อไม้ไผ่คงข้างหรือคะ นรา เพิ่งได้มาจากปราชญ์ มันทำเป็นเส้นบะหมี่
รับรองได้ว่าที่จะไม่ไผ่พบที่เหลาไหน

นรา (เสียงช้อนช้อน) ไม่เดี๋ยวฉมึน พรุ่งนี้เปิดร้านอาหารคงจะรวยตาย

~~ฉมึน~~ ~~แน่จะรวยส่งไปขายโรงแรมคุณว่อง~~

นรา เผลอ พบโกรสรเขาวันนี้ เขาบอกว่า ใ้คุยกับคุณว่องเมื่อเย็นวานที่โรงแรม
เทพธานี คุณว่องเขารู้เรื่องแผนที่โกรกกระทิงดีเหมือนกัน

ฉมึน ล้อ เขารู้ละเลียบเคียวกะ ก็อาทลงเทพนะแหละเป็นคนเก่า

นรา จริงสินะ อาทลงนี่เป็นคนชั่วเสียเรื่อย เขาจะแยกเพราะปากอาทลง

ฉมึน ค่ะ แยะแน่ อาทลงเทพก็ไม่มีเจตนาอะไร นอกจากชอบพูดเวลาเมา ใจะไมย
สองคนนั้นก็คงได้เรื่องมาจากอาทลงเทพ

นรา โกรสรเขาเล่าว่า คุณว่องเขาสนใจมาก ที่จริงคุณว่องก็ไม่ได้แสดงอะไรมานาน
นักหรอก แต่โดยวิธีชักจูง โกรสรเขาเห็นว่า แผนที่โกรกกระทิงเป็นเรื่องที่คุณว่อง
สนใจอย่างที่สุด คุณว่องเขาถามโกรสรเรื่องที่เขากล่าวว่า ได้เรื่องหรือยังว่า
ใคร เขาอยากจะทำ โกรสรก็เลยชวนคุย คุณว่องก็เลยหลุดออกมาเรื่อง
แผนที่ ที่เห็นว่ามีอะไรในตัวคุณว่องที่พิศวง

ฉมึน สงสัยอะไรคะ

- นรา เขาคงจะต้องการโกรกกระทิง
- ลมัย ต้องการโกรกกระทิง แบบที่ไอ้ชะโมยสองคนนั้นมันต้องการหรือคะ
- นรา ความต้องการอาจเหมือนกัน แต่วิธีการอาจต่างกัน
- ลมัย มัยไม่เข้าใจ
- นรา วิธีการของคุณว่องคงจะนุ่มนวลมากกว่า เขาอาจหาวิธีล่อเอาจากเขล หรือชะโมย
เขล แต่ไม่ใช่ปล้นหรือย่องเบา โกรสรเขาส่งสยคุณว่องหลายอย่าง เพราะคุณว่อง
พิรุณหลายอย่าง แกมีใจไม่สุจริตแน่ ๆ ที่คิดว่า เขลควรหลีกเลียง
- ลมัย ก็ใครอยากพบแกเล่าคะ มัยเกลียดคอลกจะตายไป
- นรา เคยพบเขาบ้างหรือเปล่า
- ลมัย (อึ้ง) ...ก็เคยบ้างคะ
- นรา เมื่อไหร่
- ลมัย เมื่อสองวันก่อนคะ
- นรา ที่ไหน
- ลมัย ที่โรงแรมเทพธานีคะ
- นรา โรงแรม
- ลมัย เกี่ยวก่อนคะ นรา มัยจะเล่าให้ฟังก็ได้ แต่ที่ไม่อยากเล่าก็เพราะไม่อยากให้พี่รอนใจ
- นรา เขลไปเก็บไว้ไฉยั้งใจ ถ้ามันเป็นเรื่องไม่ดี ที่ไม่อยากเล่าเพราะว่าเป็นเรื่อง
ไม่ดี ไซ้ไหมละ
- ลมัย มันก็ไม่มีอะไร แกว่า...ถ้ามัยไหวไม่ดี มันก็คงจะไปกันใหญ่
- นรา เล่าไปซี เรื่องมันยังงัยกัน
- ลมัย (นั่งอึ้งประเดี๋ยวหนึ่ง) แกที่ฟังสัญญาก่อนว่า ที่ต้องไม่ไปเอาเรื่องกับคุณว่องเขา
(อย่างไม่พอใจ) ทำไมพี่ถึงจะทวงสัญญา
- ลมัย ถ้ามันอึดฉาวออกไป มันจะไม่ดีสำหรับมัยมาก ๆ คะ

นรา ไม่ดียังไง

ลมัย ก็ไม่ดีสิคะ เรื่องอย่างนี้ผู้หญิงชาคู้นทั้งขึ้นทั้งล่อง

นรา แค่นั้นมันเป็นเรื่องของเกียรติ พี่ก็ต้องจัดการ

ลมัย ถ้าพี่ไม่ให้สัญญา มัยก็เล่าไม่ได้ เคี้ยวจะยุ่งกันใหญ่

นรา นี่เธอพูดยังงัยกัน เธอไม่คิดถึงเกียรติบ้างหรือ

ลมัย ก็เพราะคิดถึงเกียรติคะนี่คะ ถึงได้ไม่อยากให้พี่ทำอะไรลงไป

นรา แค่มัยต้องเข้าใจอย่างหนึ่งนะ พี่ต้องรู้ ถ้าพี่ไม่รู้ พี่ก็จะคิดเอาเอง มันจะยิ่ง
โรคร้ายใหญ่ ให้พี่รู้ดีกว่า

ลมัย แค่นี้พี่ต้องรับปากว่าจะไม่ไปทำอะไรคุณว่อง รับสิคะ

นรา เอ้า รับก็ได้

ลมัย แปลว่า ไม่ว่าจะพบเขาที่ไหน พี่จะต้องไม่ไปทะเลาะกับเขา

นรา ตกลง เล่าไปสิ พี่รับแล้ว

ลมัย คือยังงี้คะ ขจีเขาวันเกิด เขาเชิญแขกทั้งร้อยกินอาหารคะที่โรงแรมเทพาณี
มัยก็ถูกเชิญด้วย คุณว่องเป็นคนจกเลี้ยงเพราะรู้จักขจีดี เขาเลี้ยงแบบบุฟเฟต์
คุณว่องแถมมาอยู่กับมัยเกือบตลอดเวลา เจาก็เจ้าภาพช่วยตักอาหารให้สารพัด
มัยก็ต้องยอมให้แกทำ เพราะเหตุที่ภรรยาฉันก็ต้องยอมให้สุภาพบุรุษเขาเสิร์ฟ มัยไม่
คิดอะไรหรอกคะ เคี้ยวนี้ก็ยังไม่อยากคิด เพราะไม่เชื่อเลยว่าเรื่องมันจะเป็น
ไปได้เช่นนั้น

นรา หมายความว่า...

ลมัย ไม่ทราบคะ ไม่ทราบว่าคุณว่องมีเจตนาหรือเปล่า มัยก็พยายามมองในแง่ดี

นรา เล่าไป พี่กำลังคอยฟัง

ลมัย มัยทานไปได้ครึ่งจานก็รู้สึกขอบกคคะ มันวิงวอนบอกไม่ถูก ขาแขนพาดจะหมกกำลัง
รู้สึกเหมือน ถ้ามั่นเนื้อถูกยัด เคลื่อนไหวแทบไม่ได้

นรา (ตื่นเต้น) แล้วยังไง

ลมัย มัยก็บอกคุณว่องเขา ที่ต้องบอกก็เพราะรู้ว่าไม่สยำนแน่ แล้วยังไม่รู้จะบอกใคร
คุณว่องเขานั่งอยู่กับมัยตลอดเวลา ก็ต้องบอกเขา

นรา แล้วเขาทำยังไง

ลมัย เขาให้พนักงานหญิงพุงมัยไปในห้องของเขาค่ะ

นรา พุงมัยไปในห้อง

ลมัย ค่ะ ในห้อง

นรา แล้วยังไง (ถามอย่างรีบร้อน)

ลมัย มัยก็ไปกับเขาค่ะ ตอนนั้นรู้สึกคล้าย^{กับ}ว่าจะสลบ ไม่มีความรู้สึก พนักงานผู้หญิงพามัย
เข้าไปนอนบนเก้าอี้โซฟา ในห้องทำงานของคุณว่อง แล้วยังออกไป ปลดปล่อยให้มัยนอน
อยู่คนเดียว แล้วคุณว่องก็เข้ามาในห้อง

นรา ไอ้

ลมัย เขาเข้ามาดมมัยด้วยสายคาชอบกด จะช่วยอะไรก็ไม่ช่วย มัยเวลานั้นกระตุก
กระตุกตัวไม่ได้เลย รู้สึกเหมือนกับถูกละไรรีบคลำมเนื้อไปเสียทุกส่วน คุณว่องยืน
มองอยู่ประเดี๋ยวหนึ่งก็หันไปรินเหล้าดื่ม มัยรู้ทันทีว่าเขาคงไม่คิดจะช่วย ทางที่ถูก
เขาควรจะไปเอาหมามา ไม่ควรมายืนกินเหล้าเล่นคอหนา มัยพยายามร้องเรียก
ให้คนช่วย แต่ร้องไม่ออก

นรา แล้วยังไง ใบบ้านมันทำอะไร

ลมัย คุณว่องดื่มบรั่นดีจนหมดแก้วที่ริน ก็เดินเข้ามาหา มัยอีก คราวนี้เข้ามาซิกกว่าเก่า

นรา ไอ้

ลมัย แต่พอเขาจะก้าวเข้ามาอีกก้าวหนึ่ง ซจิกก็วิ่งเข้ามาในห้อง มีเพื่อน ๆ ตามเข้ามาอีก
หลายคน ทุกคนตกใจ มัยพูดอะไรไม่ได้ ซจิกรีบให้ช่วยกันอุ้มไปขึ้นรถ แล้วส่ง
โรงพยาบาลทันที

- นรา (ถอนใจอย่างโล่งลก) หวึกไป ชานิกเดียวก็แหมมันเท่านั้นเอง แหมมันยังใจกันเชอ
เรื่องร้ายอย่างนี้ เชอไม่บอกพี่
- ลมัย มันก็อยู่ตลอดเวลาอะ ว่าจะบอก แต่ไม่แน่ใจอะ
- นรา ไม่แน่ใจอะไร
- ลมัย กลัวพี่จะไปเกิดเรื่องกับคุณว่องเขา
- นรา อ้อ ไอ้แบบนี้มันคงฆ่ากันเท่านั้นเอง มันคูหมิ่นกันซัก ๆ ทารุณโหดร้ายไม่มีอะไรจะพูด
กันอีกได้ ไอ้ของมันไม่เป็นสุภาพบุรุษ..ไม่มีอะไรจะเป็นสุภาพบุรุษ นี่มันผู้ร้ายใจมพิ
ผู้ร้ายชั้นต่ำที่สุด มันจะปล้นเขวให้หมดตัว ปล้นแผนที่ทอง ปล้นหมกทุกอย่าง ไอ้คน
พรรณนี้ไม่ควรจะอยู่หนักแผ่นดิน...
- ลมัย พี่พูดอะไรอย่างนั้น พี่ให้สัญญาแล้วนะคะ...
- นรา เรื่องมันร้ายเกินที่พี่คาดมาก ร้ายเกินไป ร้ายมากไปเสียแล้ว
- ลมัย แต่พี่คงไม่ไปทำอะไรเขา
- นรา พี่รับรองตัวเองไม่ได้
- ลมัย แค่นี้สัญญา..
- นรา ถูกแล้วพี่สัญญา แค่นี้สัญญาเพราะเข้าใจว่าเรื่องเล็ก นี่มันไม่ใช่เรื่องเล็ก มันเรื่อง
ใหญ่มาก เรื่องเลวที่สุด..ร้ายที่สุดในสังคมของเมืองไทย คนอย่างไ้่นายว่องคนนี้
..อะ มันจะคงโค่นตี มันทำลายผู้หญิง..ทำลายอย่างซี้ดลาค มีคนอย่างนี้มาก อ
เมืองไทยแย
- ลมัย มัยร้อนใจแยแล้ว พี่ขึ้นพูดอย่างนี้ เรื่องมันแล้วไปแล้วอะ ให้มันสงบไปดีกว่า พี่ไปทำ
อะไร เขามันก็จะเกรียวกราวกันใหญ่ แล้วมัยจะเลาหน้าไปให้ที่ไหนอะ
- นรา แต่ใครเขาไม่รู้หรอก เรื่องของมัยเรื่องนี้ พี่จะไปทำให้ลิ้นยาวทำไมกัน นี่มัน
เรื่องระหว่างนายว่องกับพี่สองคนเท่านั้น
- ลมัย ถึงกระนั้นก็ต้องระวัง / เมื่อเกิดเรื่อง / ที่ต้องมีการลงไปหาเหตุ / แล้วความจริงที่

- ลมัย ถึงกระนั้นก็เถอะค่ะ เมื่อเกิดเรื่อง ก็คงมีการสาวไปหาเหตุ แล้วความจริง ก็จะต้องออกมา แล้วก็ตัวพี่... ถ้าพี่ไปทำอะไรเขาเข้า... พี่ก็ต้อง... แหม ไม่อยาก คิดเลยละ ใจมันไม่คิดเลย
- นรา นี่มัน เรื่องนี้มันเป็นเรื่องของเกียรติยศที่ไว้ใจกับพี่ที่จะต้องตกลงกัน มันเป็นเรื่อง ของพี่ พี่ปล่อยไม่ได้ มันรู้ว่า มัยเป็นคู่หมั้นของพี่ มันทำอย่างนี้ มันก็ถูกพี่ตรง ๆ
- ลมัย ลุยไปเอาเรื่องกับเขาคิดว่าค่ะ เขาก็ยังไม่ทันจะทำอะไร
- นรา คิ คอย่างนั้นไ้หรือ คิ คอย่างนั้นไม่ได้ มันลากตัวเข้าไปถึงในห้อง... นั่นก็พอแล้ว สำหรับเจตนาชั่วของมัน มันมากเกินไปแล้วสำหรับพี่ที่จะทนได้ ใจว่ดนี้... ไม่มีทาง ..ไม่มีทางแน่... พี่ต้องเจอมันแน่นอน
- ลมัย นราคะ นี่ไม่เชื่อกันจริง ๆ หรือ
- นรา มันเรื่องของเกียรติยศ
- ลมัย แต่ถ้าพี่ไปเอาเรื่องกับมัน มันจะเสียเกียรติยศกันใหญ่
- นรา พี่บอกแล้วว่า มันเรื่องระหว่างพี่กับมัน มันเรื่องของคนสองคน เราต้องตัดสินใจกันให้ขาว
- ลมัย มัยขอร้องค่ะ โปรดอย่าให้มีเรื่อง
- นรา แต่พี่ทนไม่ได้
- ลมัย ถ้าพี่ขึ้นไปเอาเรื่องกับคนนั้น มันแย่ มัยจะแฉกว่าพี่มาก มัยจะเข้าหน้าใครเขาไม่ได้ ลึก ถ้าพี่เห็นแกมัย ก็โปรดอย่าทำ
- นรา (นิ่งคิด) แต่จะยังงี้ก็ถาม ต้องขอคิดดูก่อน บางทีพี่จะพุดกับมันดี ๆ ไม่ให้มีเรื่องก็ได้ แต่ก็ต้องพุดกัน ชื่นไม่พุด มันจะไ้ใจ
- ลมัย พี่จะไปพุดกับเขาที่ไหน
- นรา ก็ที่โรงแรมมันนะซี บางทีพรุ่งนี้ค่า ๆ พี่จะไปพบมัน พบกันกลางวันแค่วัน ๆ เดียว ก็จะกลายเป็นศพกันขึ้นเท่านั้นเอง